

Warszawa, dnia 10 czerwca 2009 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO ANALIZ I DOKUMENTACJI

FRANCJA – procedura adopcyjna

Informacje ogólne

Uzyskanie zezwolenia na adopcję

Zezwolenie na adopcję, na wniosek rodziców adopcyjnych¹ wydaje przewodniczący rady generalnej właściwego departamentu² po wstępnej ocenie możliwości przysposobienia dziecka z punktu widzenia warunków rodzinnych, edukacyjnych i psychologicznych oraz po uzyskaniu opinii Komisji ds. zezwoleń.

Służby pomocy społecznej ds. dzieci (ASE - service de l'aide social) przy radzie generalnej są zobowiązane do pomocy osobie/osobom adoptującym dziecko w sprawach formalnych.

Zezwolenie na adopcję może być wydane wyłącznie osobom powyżej 28. roku życia, które:

- są samotne (wdowcy, rozwiedzeni, wolnego stanu),
- są zamężne/zonate od przynajmniej dwóch lat, jeśli składają wniosek wraz ze swoim małżonkiem, z wyjątkiem sytuacji, gdy oboje mają więcej aniżeli 28 lat. Jeden z małżonków sam może być osobą adoptującą,

Kandydaci nieżonaci/niezamężni żyjący w związku partnerskim (wolny związek, konkubinat, PACS³) są z punktu widzenia prawa osobami wolnymi i mogą adoptować dziecko samodzielnie.

Różnica wieku pomiędzy adoptowanym dzieckiem a osobą adoptującą powinna wynosić przynajmniej 15 lat, z wyjątkiem sytuacji, w której adoptowane dziecko jest dzieckiem partnera w związku. W tym przypadku różnica powinna wynosić co najmniej 10 lat.

¹ Należy odróżniać zezwoleństwo na adopcję od decyzji sądu o adopcji.

² Organem uchwałodawczym departamentu jest rada główna/generalna/departamentalna (*conseil general*) na czele z przewodniczącym. Jej skład pochodzi z wyborów powszechnych i bezpośrednich. Rada spośród swoich członków wybiera także na trzy lata przewodniczącego - organ wykonawczy departamentu oraz jego zastępców (maksymalnie dziesięciu). Przewodniczący wraz z zastępcami tworzą *biuro* (zarząd).

³ PACS- Pacte civil de solidarité (Obywatelska Umowa Solidarności, Pakt Solidarności) – francuski rejestrowany związek partnerski legalizujący związki nieformalne między dwojgiem ludzi bez względu na p c.

W każdym przypadku sąd może odstąpić od tych zaleceń. Fakt posiadania dzieci nie jest przeszkodą w adoptowaniu.

Jeśli małżeństwo posiadające zgodę na wspólną adopcję rozwiedzie się, a jeden z małżonków pragnie utrzymać zgodę na adopcję lub, jeśli osoby żyjące w wolnym związku pobiorą się i chcą uzyskać zgodę na wspólną adopcję muszą wycofać dotychczasowy wniosek o wyrażenie zgody na adopcję i wystąpić z nowym wnioskiem bez konieczności oczekiwania 30 miesięcy, co jest wymagane w przypadku cofnięcia zgody (zmiana sytuacji wymusza uzyskanie innej zgody).

We wszystkich przypadkach zmiany sytuacji matrymonialnej kandydatów na rodziców adopcyjnych oraz warunków przyjęcia dzieci do gospodarstwa domowego konieczna jest ponowna ocena sytuacji oraz opinia Komisji ds. zezwoleń.

W przypadku adopcji zagranicznej adoptujący musi spełnić warunki wymagane w kraju pochodzenia dziecka. Również w tej sytuacji jest wymagana zgoda przewodniczącego rady generalnej departamentu miejsca zamieszkania rodziców adopcyjnych. Niektóre kraje nie zezwalają na adopcję dzieci osobom posiadającym własne dzieci.

Adopcja niepełna (przysposobienie niepełne) i adopcja pełna (przysposobienie pełne).

Uzyskanie zgody na adopcję otwiera odpowiednią procedurę adopcyjną dla adopcji niepełnej i pełnej:

- w przypadku adopcji pełnej, dziecko pozostaje w rodzinie adoptującej przez okres sześciu miesięcy. Jest to tzw. *procedure de placement*, tzw. procedura umieszczenia (umiejscowienia), która jest rodzajem próby dla przyszłych rodziców adopcyjnych,
- w przypadku adopcji niepełnej, dziecko jest powierzone adoptującemu bez stosowania procedury umieszczenia (umiejscowienia).

Orzeczenie sądu

Po umieszczeniu dziecka w rodzinie, wniosek o adopcję powinien być złożony przez przyszłych adoptujących w sądzie drugiej instancji, który orzeka ostatecznie w sprawie adopcji. Należy wystąpić z wnioskiem:

- w przypadku adopcji niepełnej, w chwili przyjęcia dziecka do gospodarstwa,
- w przypadku adopcji pełnej, również w chwili przyjęcia dziecka do gospodarstwa, jednak wniosek będzie rozpatrzony w terminie 6 miesięcy. Wniosek może być złożony w dowolnym momencie sześciomiesięcznego pobytu dziecka w rodzinie.

W przypadku adopcji pełnej sąd sprawdza, czy zostały spełnione warunki formalne, wymagania prawne, czy adopcja dziecka jest zgodna z jego interesem, czy adoptujący uzyskał zgodę na adopcję oraz, czy adopcja nie naraża osób adoptujących na jakieś straty w życiu

rodzinnym (np. w przypadku, gdy adoptujący ma zstępnych). W rejestrze stanu cywilnego miejsca urodzenia dziecka dokonuje się wpisu o decyzji sądu. Wpis zawiera miejsce urodzenia dziecka, nie zawiera natomiast żadnych informacji o związkach biologicznych adoptowanego. Adoptowany jest wpisany również do księżeczki rodzinnej.

W przypadku adopcji niepełnej sąd również weryfikuje, czy zostały spełnione wymagane warunki. Wobec osób ubiegających się o adopcję pełną sąd może orzec adopcję niepełną tylko za zgodą adoptujących.

Wniosek o adopcję powinien być złożony przez adwokata w sekretariacie sądu. Jeśli jednak dziecko zostało przyjęte do rodziny przed osiągnięciem piętnastego roku życia, osoba adoptująca może złożyć wniosek bezpośrednio prokuratorowi republiki (prokuratorzy przy sądach powszechnych pierwszej instancji) bez obecności adwokata.

Sędzia przystępuje do badania dokumentów sprawy i do ewentualnych przesłuchań. Następnie ogłasza lub odrzuca adopcję i przekazuje swoją decyzję osobie adoptującej. W przypadku odrzucenia wniosku o adopcję, można odwoływać się od decyzji w sądzie apelacyjnym w terminie 15 dni.

Uwaga: Sędzia może orzec adopcję, nawet, jeśli adoptujący nie uzyskał jeszcze zezwolenia na adopcję (patrz informacje ogólne), ale formalnie adopcja następuje po uzyskaniu zezwolenia.

Informacje szczegółowe

Uzyskanie zezwolenia na adopcję

Bez uzyskania zezwolenia, faktyczna adopcja nie jest możliwa. Jak je uzyskać?

Wniosek o wydanie zezwolenia na adopcję

Osobą kompetentną do wydania zezwolenia jest przewodniczący rady generalnej departamentu, w którym mieszka osoba adoptująca. Wniosek należy skierować za pośrednictwem służb pomocy społecznej d.s. dzieci (L'aide sociale à l'enfance - ASE).

Procedura

W ciągu dwóch miesięcy od złożenia wniosku o zezwolenie na adopcję, zainteresowane osoby otrzymują pełną informację o adopcji oraz opis procedury. Po zapoznaniu się ze wszystkimi informacjami, muszą bezwzględnie potwierdzić swoją wolę wystąpienia z wnioskiem o wydanie zezwolenia na adopcję u przewodniczącego rady generalnej, podać

dokładnie liczbę dzieci i wiek dziecka (lub dzieci) do zaadoptowania oraz kraj pochodzenia dziecka (adopcja krajowa lub zagraniczna).

Wymagane dokumenty:

- kopia aktu urodzenia i dokument potwierdzający liczbę posiadanych przez adoptującego dzieci własnych (świadczenia urodzenia, kopia książeczki rodzinnej, wyciąg z aktu ślubu, fotografie składających wniosek),
- zaświadczenie z rejestru skazanych (zaświadczenie nr 3),
- list motywacyjny wyjaśniający powody starania się o adopcję dziecka,
- świadectwo lekarskie wydane przez lekarza znajdującego się na liście ustalonej przez przewodniczącego rady generalnej oraz ważne prześwietlenie płuc wykonane najdalej na trzy miesiące przed przystąpieniem do procedury adopcyjnej,
- wszelkie dokumenty świadczące o posiadaniu środków na wychowywanie dziecka.

Przesłuchanie

Przeprowadzane rutynowo przesłuchanie dotyczy przede wszystkim sytuacji rodzinnej adoptującego i warunków domowych dla przyjęcia dziecka do gospodarstwa. Organizuje się również spotkania z psychologiem.

Wydanie decyzji zezwalającej na adopcję

Komisja ds. zezwoleń bada wnioski o wyrażenie zgody na adopcję. Osoba adoptująca jest poinformowana o planowanym przeprowadzeniu konsultacji przez Komisję przynajmniej na 15 dni przed tą konsultacją. Może ona również zapoznać się z dokumentami wystawionymi na podstawie przesłuchań oraz prosić Komisję o jej wysłuchanie. Podczas tych konsultacji należy podać liczbę, wiek i dane dzieci, które mają być adoptowane. Po konsultacjach komisji ds. zezwoleń, przewodniczący rady generalnej podejmuje decyzję o zezwoleniu na adopcję w ciągu 9 miesięcy od złożenia wniosku.

Należy pamiętać, że zezwolenie jest przyznawane na okres 5 lat na jedno lub więcej dzieci przyjętych do rodziny w tym samym czasie.

Potwierdzenie zezwolenia

Adoptujący ma obowiązek co roku potwierdzać wolę adopcji na piśmie, skierowanym na adres przewodniczącego rady generalnej przez cały okres, na który zostało wydane zezwolenie. Jeśli jego sytuacja matrymonialna lub rodzinna zmieniła się, powinien niezwłocznie powiadomić o tym przewodniczącego, składając *déclaration sur l'honneur* (oświadczenie pod słowem honoru). Jeśli adoptujący zmienia miejsce zamieszkania, powinien

zawiadomić o tym fakcie przewodniczącego listem poleconym z potwierdzeniem odbioru, podając nowe miejsce zamieszkania najpóźniej w miesiąc po przeprowadzce.

Cała procedura jest bezpłatna, z wyjątkiem kosztów medycznych i badania psychologa.

Adopcja pełna (przysposobienie pełne)

Jest jedną z form przysposobienia, obok adopcji niepełnej, w wyniku której następuje zerwanie więzów rodzinnych z rodziną pochodzenia adoptowanego dziecka.

Dzieci przeznaczone do adopcji pełnej:

- sieroty na utrzymaniu państwa; dzieci bez rodziny, za które odpowiedzialność ponosi opieka społeczna ds. dziecka,
- dzieci, których ojciec, matka lub rada ds. rodziny wyraziły zgodę na adopcję,
- dzieci uznane wyrokiem sądu za porzucone.

Dziecko przeznaczone do adopcji powinno mieć poniżej 15 lat i mieszkać u adoptującego przynajmniej przez 6 miesięcy. Jeśli dziecko przeznaczone do adopcji ma więcej aniżeli 15 lat, prośba o pełną adopcję może być skierowana przez okres małoletniości dziecka i 2 lata po uzyskaniu pełnoletności, gdy:

- dziecko zostało przyjęte przed osiągnięciem tego wieku, a osoba adoptująca nie wypełniła przewidzianych warunków prawnych w celu dokonania adopcji,
- jeśli miała miejsce niepełna adopcja przed osiągnięciem 15. roku życia.

Dziecko w wieku powyżej 13 lat powinno wyrazić zgodę na jego adoptowanie. Dzieci pochodzące z innego kraju mogą być również adoptowane w trybie adopcji pełnej.

Konsekwencje adopcji pełnej:

- więzi z rodziną pochodzenia dziecka są zerwane,
- adoptowane dziecko ma takie same prawa i obowiązki jak dziecko naturalne i przejmuje nazwisko przybranych rodziców,
- obowiązki rodzicielskie wykonują rodzice przybrani,
- **Adopcja pełna jest nieodwołalna (nie podlega cofnięciu).**

Adopcja niepełna

Jest jedną z możliwych obok adopcji pełnej form przysposobienia. Dziecko zachowuje więzi z rodziną pochodzenia. W niektórych krajach ma zastosowanie wyłącznie wobec osób dorosłych.

Dziecko adoptowane

W porównaniu z adopcją pełną, dzieci przeznaczone do adoptowania w trybie adopcji niepełnej:

- podobnie, jak w przypadku adopcji pełnej, dzieci powinny mieć poniżej 15. roku życia i spełniać takie same warunki, jak w przypadku adopcji pełnej (sieroty na utrzymaniu państwa, dzieci bez rodziny lub porzucone) ale dodatkowo mogą to być:
- nieletni w wieku powyżej 15. roku życia,
- a nawet osoby pełnoletnie.

Adoptujący - osoba samotna lub małżeństwo

Różnica wieku pomiędzy adoptującym a adoptowanym powinna wynosić przynajmniej 15 lat, z wyjątkiem sytuacji, kiedy dziecko do adopcji jest dzieckiem małżonka. W tym przypadku różnica może wynosić co najmniej 10 lat.

Konsekwencje adopcji niepełnej

Dziecko adoptowane ma takie same prawa i obowiązki, jak dziecko naturalne. Rodzice przybrani pełnią obowiązki rodzicielskie (są władzą rodzicielską), z wyjątkiem przypadku adopcji dziecka współmałżonka. Wówczas władza rodzicielska jest dzielona pomiędzy osobę adoptującą i jej współmałżonka.

Więzi rodzinne z rodziną pochodzenia nie są zerwane i adoptowane dziecko zachowuje prawo dziedziczenia w swojej rodzinie pochodzenia. Nazwisko przybranych rodziców jest dodawane do jego własnego nazwiska lub je zastępuje.

Z adopcji niepełnej można się wycofać wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach i jedynie na drodze postępowania sądowego.

Należy pamiętać, że w przypadku adopcji pełnej i niepełnej z punktu widzenia praw socjalnych, nie ma żadnej różnicy pomiędzy rodzicami przybranymi. Korzystają oni :

- ze świadczenia związanego z przysposobieniem dziecka,
- dodatku na kształcenie.

Korzystają ponadto z typowych świadczeń rodzinnych.

Adopcja międzynarodowa

Warunki wiekowe i warunki uzyskania zgody są takie same jak w przypadku dzieci francuskich. Są jednak pewne istotne różnice.

Te same procedury w celu uzyskania zgody

Kandydaci na przybranych rodziców, przechodzą, w pierwszym okresie, taką samą procedurę, jak te osoby, które chcą adoptować dzieci francuskie. Osoby pragnące adoptować dziecko z innego kraju muszą najpierw uzyskać zgodę władz francuskich.

Przepisy

Obowiązują przepisy stosowane w kraju rodzica lub rodziców przybranych. Tak więc, konsekwencje adopcji we Francji dziecka z zagranicy są takie, jak przewiduje prawo francuskie.

Dysponując nawet odpowiednią zgodą i we właściwej formie, może być niemożliwe adoptowanie dziecka pochodzenia obcego, jeśli przepisy kraju pochodzenia dziecka tego zabraniają. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy dziecko było urodzone we Francji (z rodziców cudzoziemców) i stale tam przebywa. Niezależnie od obowiązującego prawa, zastępca prawny dziecka (rodzic, opiekun) musi bez nacisków wyrazić zgodę na adopcję, będąc jednocześnie poinformowanym o jej konsekwencjach, szczególnie konsekwencjach adopcji pełnej. **Zabronione jest zawieranie jakichkolwiek umów adopcyjnych, szczególnie finansowych.**

Adopcja niepełna lub pełna

Adopcja orzeczona za granicą będzie uważana za pełną, jeśli nastąpi potwierdzenie, że więzi rodzinne zostały całkowicie zerwane w sposób bezpowrotny. W innym przypadku będzie to

adopcja niepełna, pozwalająca dziecku na legalne zachowanie więzów z jego rodziną pochodzenia. Adopcja niepełna będzie mogła być przekształcona w adopcję pełną, pod warunkiem, że wszyscy rodzice wyrażą na to zgodę w pełni świadomości. W przeważającej większości przypadków chodzi o adopcję pełną.

Informacje dotyczące adopcji zagranicznej są dostępne w:

- instytucjach służb pomocy społecznej d.s. dzieci, w departamencie zamieszkania adoptującego (ASE),
- w Misji ds. adopcji międzynarodowej (La Mission de l'adoption internationale - MAI) przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Misja ma obowiązek służenia pomocą, udzielania rad potencjalnym rodzicom przybranym, wydaje zgodę na przyznanie wizy i nadaje zdolność prawną instytucjom zajmującym się adopcją,
- we Francuskiej Agencji ds. Adopcji (www.agence-adoption.fr).

Tryb

Rodzina wyrażająca wolę adopcji może kontaktować się bezpośrednio z władzami zagranicznymi odpowiedzialnymi za adopcję dzieci lub instytucjami francuskimi, odpowiedzialnymi za adopcję międzynarodową. Instytucje te są zobowiązane do ułatwienia kontaktów dzieci potrzebujących rodziny z ich przyszłymi przybranymi rodzicami. Po skompletowaniu wymaganych dokumentów są one przekazywane kompetentnym władzom kraju, w którym oczekują na adopcję.

Porady

W celu uniknięcia doznania zawodu i narażenia na nadużycia, należy:

- zwracać się do instytucji do tego przeznaczonych – francuskich lub zagranicznych,
- przed udaniem się za granicę, podjąć niezbędne działania i kontakty z kompetentnymi władzami francuskimi oraz Misją ds. adopcji międzynarodowej przy MSZ.

Jeśli taka ostrożność nie zostanie zachowana, istnieje duże prawdopodobieństwo, że władze francuskie nie uznają adopcji.

Adoptowanie dziecka współmałżonka

W rodzinie rozwiedzionej, adopcja niepełna lub pełna stwarza stosunek prawny z teściami.

Zgoda służb socjalnych

W przypadku adopcji dziecka współmałżonka niepotrzebna jest żadna zgoda służb socjalnych.

Adopcja niepełna:

- nie obowiązują żadne wymogi co do wieku dziecka. Jednak powinna istnieć różnica wieku – co najmniej 10 lat pomiędzy adoptującym i adoptowanym,
- jeśli dziecko posiada ustalony stosunek pokrewieństwa z drugim rodzicem, nie tylko ze współmałżonkiem, należy uzyskać jego zgodę,
- jeśli dziecko ma więcej aniżeli 13 lat, musi zgodzić się na adopcję.

Adopcja niepełna pozwala zachować prawne związki z rodziną pochodzenia, zwłaszcza w zakresie dziedziczenia.

Adopcja pełna

Adopcja pełna natomiast ma pewne ograniczenia. Nie ma warunku minimalnego wieku adoptującego, ale adoptowany powinien spełniać następujące warunki:

- posiadać ustalony stosunek pokrewieństwa ze współmałżonkiem adoptującego,
- podlegać wyłącznej władzy rodzicielskiej współmałżonka; drugi rodzic musi być pozbawiony tej władzy,
- drugi rodzic adoptowanego zmarł nie pozostawiając wstępnych lub, gdy ci wstępni nie interesują się dzieckiem.

Adopcja pełna jest nieodwołalna i powoduje definitywne zerwanie związków prawnych dziecka z jego rodziną pochodzenia, również z dziadkami.

Adopcja dziecka współmałżonka nie upoważnia do otrzymywania świadczenia na przysposobienie dziecka (La prestation d'accueil du jeune enfant- PAJE).

Urlop związany z adopcją

Przyjęcie dziecka do swojego gospodarstwa, gdy jest się osobą pracującą nie jest łatwe, dlatego wprowadzono na mocy odpowiednich przepisów urlop związany z adopcją.

Uprawniony

Urlop taki jest przyznawany osobom pracującym, które adoptowały dziecko we Francji lub za granicą (oczywiście po uzyskaniu zgody). Osoba pracująca korzysta z urlopu 10-tygodniowego od chwili przyjęcia dziecka do gospodarstwa, 18-tygodniowego urlopu (jeśli adopcja dotyczy trojga lub więcej dzieci) albo 22-tygodniowego urlopu (w przypadku adopcji większej liczby dzieci jednocześnie).

Urlop może być wykorzystany przez matkę lub ojca dziecka. Rodzice mogą podzielić czas urlopu między siebie.

W przypadku wykorzystania przysługującego urlopu przez oboje rodziców, może być on przedłużony o:

- 11 dni (18 dni w przypadku adoptowania większej liczby dzieci jednocześnie).

Urlop wykorzystany przez jednego z rodziców nie może być krótszy aniżeli 11 dni.

Wynagrodzenie

W okresie urlopu pracujący ma prawo do świadczenia dziennego z ubezpieczenia społecznego w wysokości 100% dziennej płacy netto. Wszelkie dodatkowe korzyści przysługujące na mocy zbiorowego układu pracy osobom na urlopie macierzyńskim przysługują również osobom przebywającym na urlopie adopcyjnym.

Umowa o pracę

Umowa ta jest zawieszona na okres urlopu (świadczenie jest wypłacane z ubezpieczenia społecznego), ale urlop adopcyjny jest uznawany za okres efektywnej pracy, wliczany do wysługi lat i urlopu płatnego. Pod koniec urlopu adopcyjnego, osoba zatrudniona powraca do pracy z odpowiednim uposażeniem. Może również tymczasowo zrezygnować z pracy, uprzedzając pracodawcę listem poleconym na 15 dni przed planowanym terminem powrotu do pracy: nie ma potrzeby wymówienia stosunku pracy. W następnym roku może ubiegać się o ponowne zatrudnienie u tego samego pracodawcy.

Istotne jest to, że osoba pracująca, która w celach adopcyjnych udaje się do terytoriów zamorskich DOM-TOM lub za granicę, ma prawo do dodatkowego urlopu bezpłatnego, o maksymalnym wymiarze 6 tygodni. Dodatkowy urlop powinien być wykorzystany na podróż i niezbędne formalności. Powinna zawiadomić o tym swego pracodawcę listem poleconym

z potwierdzeniem odbioru, lub osobiście, przynajmniej na 2 tygodnie przed wyjazdem.

Zasilek adopcyjny

Zasilek adopcyjny przysługiwał do niedawna na wszystkie dzieci, które znalazły się w nowej rodzinie przed 1 stycznia 2004 r.

Obecnie, zasilek ten jest zastąpiony przez nowe świadczenie - dodatek za adopcję.

Przysługuje na każde dziecko poniżej 20. roku życia, adoptowanemu lub przyjętemu do rodziny w celu adopcji. Jest wypłacany najpóźniej w miesiąc po przyjęciu dziecka do nowego gospodarstwa domowego.

Granice dochodów

Z zasiłku adopcyjnego mogą skorzystać osoby, których dochody nie przekraczają ustalonych kwot, zależnych od sytuacji rodzinnej adoptującego.

W tabeli przedstawiono przykładowe granice dochodów, które nie mogą być przekroczone, aby uzyskać dodatek.

Liczba adoptowanych dzieci w gospodarstwie	Górna granica dochodów	
	Para mająca jeden dochód na rodzinę	Samotny rodzic lub para z dwojgiem dzieci
1 dziecko	32 328 EUR	42 722 EUR
2 dzieci	38 794 EUR	49 188 EUR
3 dzieci	46 553 EUR	56 947 EUR
Każde dodatkowe dziecko	7 759 EUR	7 759 EUR

Wysokość dodatku – 1779, 42 EUR w dniu 1 sierpnia 2009 r.

Dane statystyczne dotyczące adopcji we Francji (2005-2006)

Wnioski o adopcję

- powyżej **10 000** wniosków adopcyjnych składanych każdego roku. Liczba składanych wniosków podwoiła się w ciągu 15 lat,
- każdego roku wydaje się **8000 zezwoleń**. Pozostałe są wycofywane lub dotyczą zaskarżenia odmowy,
- uzyskanie zezwolenia trwa średnio 9 miesięcy - zezwolenie jest ważne przez 5 lat,
- w 2006 r. **25 000** kandydatów oczekiwało na dziecko,
- **2/3** kandydatów, którzy uzyskali zgodę adoptowało dzieci, **1/3** zrezygnowała - miała własne dziecko, a zezwolenie na adopcję wygasło,
- **9 na 10** wniosków o adopcję składają pary. W przypadku osób samotnych, jest to przeważnie kobieta. Rzadkością są wnioski składane przez mężczyzn,
- dla **12%** jest to sprawa wyboru, ponieważ mogą mieć własne dzieci,
- w **7 na 10** małżeństwach (kandydatów), adopcja dziecka jest jedynym rozwiązaniem dla małżonków, którzy zrezygnowali z medycznego wspomaganie prokreacji z powodu jego nieskuteczności,
- przyszła matka adopcyjna ma średnio **38,5 lat**.

Dzieci adoptowane

- W 2005 roku, na **5 000** dzieci adoptowanych we Francji, prawie **4 000** było urodzonych za granicą,
- **57 %** dzieci urodzonych we Francji jest umieszczonych w rodzinach w czasie pierwszego roku życia, **9 %** po ukończeniu 7 lat,
- **800 na 2500** sierot (pod opieką państwa) zostało zaadoptowanych w 2005 r.
- Francja jest drugim krajem na świecie pod względem adopcji dzieci z zagranicy, za Stanami Zjednoczonymi (**20 000 rocznie**),
- adoptowane dzieci mają średnio **2 lata i 10 miesięcy**. Zakres wiekowy rozszerza się, biorąc pod uwagę Koreę Południową (średnia 6 miesięcy) i Brazylię (średnia 7 lat),
- adoptuje się prawie tyle samo dziewcząt, co chłopców, ale wśród dzieci pochodzenia chińskiego przeważają dziewczynki a wśród dzieci pochodzenia rosyjskiego i tajskiego – chłopcy,
- 25 lat temu, **4 na 5** dzieci adoptowanych pochodziło z Azji – zwłaszcza z Korei Południowej,

- obecnie: **27 %** adoptowanych dzieci było urodzonych w Azji, **20 %** w Afryce, **26%** w Ameryce i **20%** w Europie.

Dane statystyczne dotyczące adopcji za rok 2007

W ciągu ostatnich 15 lat liczba osób, które złożyły wnioski o adopcję prawie się podwoiła. Obecnie, rejestruje się rocznie powyżej 10 000 podań. Około 90% wniosków złożyły pary. 90% kandydatów na rodziców adopcyjnych jest w wieku pomiędzy 30 a 49 lat.

W 2007 r.:

- 8475 osób otrzymało zgodę na adopcję, inne osoby zrezygnowały w trakcie procedury lub otrzymały odmowę,
- powyżej 28 000 kandydatów dopuszczonych do adopcji oczekiwało na dziecko.

Obecnie adopcja międzynarodowa we Francji stanowi 80% całkowitej liczby adopcji. Francja jest czwartym, po Stanach Zjednoczonych, Hiszpanii i Włoszech, krajem pod względem adopcji dzieci z zagranicy. W USA rocznie adoptuje się 20 000 dzieci.

Dzieci adoptowane we Francji

2312 dzieci miało w 2007 r. status sierot pozostających pod opieką państwa.

36% tych dzieci zostało umieszczonych w rodzinach, w celu ich adoptowania. Dzieci te są bardzo małe, 72% z nich ma poniżej roku.

W stosunku do pozostałej 1/3 żaden projekt adopcji nie był rozważany z następujących powodów:

- trwają nadal związki z ich rodzinami - 6%,
- nie są gotowe do przysposobienia (powikłania psychiczne, porażka w próbie adopcji, odmowa dziecka) - 8%,
- ich obecna sytuacja jest satysfakcjonująca (integracja z rodziną, w której są umieszczone) - 13%,
- nie znaleziono żadnej rodziny zastępczej z przyczyn subiektywnych (stan zdrowia dziecka, inwalidztwo, wiek dziecka lub dzieci posiadają rodzeństwo) - 56%,

Streszczenie informacji dotyczącej szczegółowych danych statystycznych dotyczących adopcji zagranicznych za rok 2009 (dostępnych w publikacji „Statistiques, decembre 2009”).
Od stycznia do grudnia 2009 r. zostało adoptowanych 3017 dzieci (w 2008 r. – 3271).

Liczba adoptowanych dzieci w następujących przedziałach wiekowych:

0-6 miesięcy – 201 (7% wszystkich adoptowanych dzieci),

6-12 miesięcy – 445 (15%),

1-2 lat – 573 (19%),

2-3 lat – 413 (14%),

3-4 lat – 345 (11%),

4-5 lat – 280 (9%),

5-7 lat – 389 (13%),

Powyżej 7 lat – 371 (12%).

Francuzi adoptowali w 2009 r. najwięcej dzieci z Haiti (651), z Etiopii (445), z Wietnamu (308), z Rosji (288), z Chin (241) i z Chile (102).

Z danych przedstawionych dla 20 krajów, z których adoptowano największą liczbę dzieci, proporcja dziewczynek do chłopców wynosi z dużym przybliżeniem – 1:1.

Liczba rodziców adoptujących w poszczególnych przedziałach wiekowych:

poniżej 30. roku życia – 17,

30-35 lat – 231,

35-40 lat – 808,

40- 45 lat – 634,

powyżej 50. roku życia – 386.

Statystyki za 2009 r. zawierają również dane o liczbie osób adoptujących z poszczególnych departamentów francuskich. Nie znając specyfiki tych departamentów informacja ta dla Polski nie jest istotna.

Ostatnie zaprezentowane w publikacji dane statystyczne dotyczą adopcji z 24 krajów, zrealizowanej za pośrednictwem Francuskiej Agencji ds. Adopcji. Liczba adoptowanych dzieci za pośrednictwem tej agencji wynosi – 513, co stanowi 17% wszystkich adoptowanych dzieci.

Dane statystyczne (2005-2006) pochodzą z Narodowego Instytutu Badań Demograficznych (Ined) (2007) - <http://www.ined.fr>,

Dane statystyczne - 2007 – ze strony internetowej <http://www.adoption.gouv.fr> za:
Narodowym Obserwatorium ds. dzieci będących w niebezpieczeństwie (Observatoire National de l'Enfance en Danger – ONED) – Raport z 2009 r. pod tytułem *Sytuacja sierot pozostających pod opieką państwa z 31 grudnia 2007 r.* oraz z publikacji Ined (jak wyżej) z 2007 r.

Dane statystyczne - adopcja zagraniczna 2009 r. – strona rządu:
<http://www.adoption.gouv.fr/>

Opracowanie sporządzone na podstawie informacji z francuskiej strony internetowej:
Lemoneymag.fr, Mieux gérer son budget.

Weryfikacja i uzupełnienie danych na podstawie strony rządowej: www.adoption.gouv.fr

Opracowanie:
Danuta Małgorzata Korzeniowska
Dział Analiz i Opracowań Tematycznych